

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av omsorgs- och biståndsprincipen genom beslutet om att återplacera sökanden på GD SCIC.
5. Femte grunden: Denna grund avser principen om rätt till undantag från icke-verkställighet och legalitetsprincipen.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av artikel 9.3 i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna och principen *non bis in idem* i samband med disciplinförfarande CMS 17/025 mot sökanden.
7. Sjunde grunden: Åsidosättande av artikel 41.1 i stadgan, närmare bestämt av reglerna om skäligen tidfrist avseende ovannämnda disciplinförfarande.

Talan väckt den 1 april 2018 – Manéa mot CdT

(Mål T-225/18)

(2018/C 221/37)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Camelia Manéa (Echternach, Luxemburg) (ombud: advokaten M.-A. Lucas)

Svarande: Översättningscentrum för Europeiska unionens organ (CdT)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara direktören för Översättningscentrum för Europeiska unionens organs beslut av den 29 maj 2017, om att från och med den 21 november 2015 inte förnya sökandens tidsbegränsade anställningsavtal som tillfälligt anställd, vilket faktiskt upphörde den 31 januari 2016,
- förordna att sökanden ska återanställas som tillfälligt anställd vid Översättningscentrum från och med den 1 januari 2019, eller – för det fall att detta visar sig omöjligt – förplikta svaranden att utge skadestånd för materiell och ideell skada som uppstått till följd av att sökanden gått miste om en tillsvidareanställning, till ett belopp motsvarande den lön hon skulle ha erhållit om hon hade fortsatt att tjänstgöra hos Översättningscentrum i fyra år, i förekommande fall nedräknat med den lön eller ersättning hon skulle kunna erhålla från annat håll, samt göra motsvarande inbetalningar till unionens pensionssystem-
- förplikta Översättningscentrum att till sökanden utge skadestånd för materiell och ideell skada som uppstått till följd av beslutet av den 12 november 2015, till ett belopp på 11 136 euro för ideell skada, 12 000 euro för utebliven inkomst, samt 9 674 euro för ombudskostnader,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Den första grunden avser ett åsidosättande av skyldigheten att försätta sökanden i samma rättsliga situation som förelåg innan den återkallade rättsakten antogs, en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna, en uppenbart oriktig bedömning eller bristfällig motivering, samt ett åsidosättande av tjänstens intresse såtillvida det nya beslutet om att inte återanställa sökanden från och med den 31 januari 2016 grundades på omständigheter som, i motsats till vad som framgick av beslutet, inte förelåg när frågan huruvida sökanden skulle återanställas uppkom i november 2015.

2. Den andra grunden avser för det första ett åsidosättande av den personalpolitik som utarbetats av styrelsen, såtillvida det framgick av beslutet om att inte återanställa sökanden att det låg i tjänstens intresse att genomföra en politik bestående i att ersätta tillfälligt anställda med kontraktsanställda. För det andra avser denna grund en felaktig bedömning, såtillvida det ansetts motiverat att ersätta sökanden med en kontraktsanställd med hänvisning till en omorganisation av avdelningen för översättningsupport, och för det tredje avser denna grund en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna såtillvida så ansetts vara fallet.
3. Den tredje grunden avser en felaktig rättstillämpning, en uppenbart oriktig bedömning och/eller bristfällig motivering, såtillvida motparten beslutade att med retroaktiv verkan, och av det enda skälet att det låg i tjänstens intresse, att inte återanställa sökanden istället för att hålla henne skadelös, trots att det enligt sökanden var omöjligt eller synnerligen svårt att tillrättalägga det återkallade beslutet. Dessutom var beslutet inte nödvändigt för att uppnå syftet med åtgärden, det utgjorde inte en fullständig omprövning av omständigheterna i fallet, det strider mot berättigade förväntningar och det innebär att skyldigheten att ersätta de skador, som uppstått till följd av de felaktigheter som det ursprungliga beslutet var behäftat med, kvarstår.

Överklagande ingett den 9 april 2018 – Martini-Sportswear mot EUIPO – Olympique de Marseille (M)

(Mål T-237/18)

(2018/C 221/38)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Martini-Sportswear GmbH (Annaberg, Österrike) (ombud: advokaten W. Lang)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Olympique de Marseille SASP (Marseille, Frankrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av varumärket M – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen nr 1 238 066

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 29 januari 2018 i ärende R 1755/2017-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara överklagandenämndens beslut av den 25 maj 2017,
- ändra det överklagade beslutet genom att avslå invändningen, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 2017/1001.
-